

for udlejeren eller ejendommens beboere, har man ment at burde lade de pågældende regler udgå.

Reglen i l. 51 § 153, stk. 3, hvorefter den ekstraordinære adgang til fremleje ikke kommer til anvendelse, når boligafgift eller leje er nedsat i henhold til boligstøttelovgivningen, er ligeledes udgået. Denne undtagelsesbestemmelse stod i forbindelse med, at der ifølge § 35, stk. 2, i lov nr. 235 af 30. april 1946 om byggeri med offentlig støtte oprindelig gjaldt et ubetinget forbud mod fremleje eller fremlån af en lejlighed eller nogen del af denne, for hvilken boligafgift eller leje var nedsat. Dette forbud er imidlertid ved lov nr. 252 af 14. juni 1951 ændret derhen, at kommunalbestyrelsen kan give samtykke til fremleje eller fremlån, jfr. herved også nærværende forslags § 201, stk. 2. Der er herefter ikke fornødent grundlag for at opretholde den nævnte undtagelsesbestemmelse i l. 51 § 153, stk. 3.

Til § 231.

Bestemmelsen svarer til l. 51 § 157.

Til SYVENDE AFSNIT.

Overgangsbestemmelser m. v.

I dette afsnit er samlet de mere teknisk prægede regler om lovens administration, og herudover er i §§ 232 og 233 anført definitioner på de begreber, der anvendes i lovforslaget.

Til kapitel XXXVIII.

Til § 232.

Hovedstadsområdet omfatter de samme kommuner, som i medfør af bl. § 38 eller i henhold til indenrigs- og boligministerens senere beslutning henhører til dette område.

Afgrænsningen af hovedstadsområdet falder sammen med det område, i hvilket der i henhold til byudviklingsplanen for Københavnsegnen af 18. december 1951 findes inderzonearealer. Derimod er de kommuner langs Køge bugt, der omfattes af den partielle byudviklingsplan nr. 3, ikke medtaget i hovedstadsområdet, idet inderzonearealerne i disse kommuner foreløbig må forventes at ville bevare det hidtidige præg af sommerhusområder.

Ifølge stk. 2 kan indenrigs- og boligministeren henføre andre kommuner til hovedstadsområdet, hvilket bl. a. medfører, at disse kommuner medinddrages i den udligningsordning for garantiforpligtelser på statslån, for tilskud til socialfilantropisk byggeri og for huslejetilskud, som er omtalt i forslagets §§ 109, 114 og 203.

Ved en sådan indlemmelse vil der opstå spørgsmål om, hvorvidt den indlemmede kommune kan anmelde tidligere påtagne garantiforpligtelser eller tidligere afholdte udgifter til udligning. Ved administrationen af reglen bør alle garantiforpligtelser og udgifter, der påløber efter indlemmelsen, kunne anmeldes til udligning.

Til § 233.

Om mindrebemidlede henvises til bemærkningerne til § 189.

Begrebet mindstbemidlet er ikke defineret i den gældende lov. Ifølge forslaget må en mindstbemidlets skattepligtige indtægt højst andrage $\frac{2}{3}$ af sygekassegrænsen, hvilket f. eks. for en person med 3 børn i København vil sige, at den skattepligtige indtægt højst må udgøre ca. 9450 kr.

Til § 234.

I medfør af indenrigs- og boligministeriets cirkulære af 30. juni 1949 angående tillægslån til udvidelse af parcelhuse kan der ydes lån til huse, der projekteres således, at de i første omgang kan opføres for en forholdsvis beskedne byggesum, men således at der er skabt mulighed for senere udvidelse af husene.

Denne ordning, der ikke har været anvendt i videre omfang, foreslås videreført af hensyn til den interesse, man må have i at få ordningen gennemprøvet over en længere årrække.

Til § 235.

Med hensyn til bestemmelsens stk. 1, 1. punktum, henvises til de indledende bemærkninger under VII. 5. og bemærkningerne til §§ 26 og 27. I 2. punktum har man for at sikre, at udlejeren opfylder sin vedligeholdelsespligt, foreslået en adgang for huslejenævnene til, så længe disse opretholdes, at gribe ind og håndhæve gennemførelsen af pligtig vedligeholdelse.

Reglen i bestemmelsens stk. 2 tilsigter at tilvejebringe en lempelig overgangsordning i forbindelse med den ved § 41 foreslåede ophævelse af den hidtil gældende adgang til at medtage ekstraordinære udgifter til opbevaring af brændsel i varmeregnskabet.

For at undgå tvivl med hensyn til, hvilke regler der skal gælde for sager, der er indbragt for huslejenævnene inden lovens ikrafttræden, foreslås det i stk. 3 udtrykkeligt fastsat, at sådanne sager skal færdigbehandles efter de hidtil gældende regler.

Til § 236.

Ved bestilling af totalprojekter har ministeriet